

Mijn fiets- en visreis 2012

door Leo van der Velde

Hieronder een beknopt verslag van mijn fiets- en (beperkte) visreis door Noorwegen en Zweden

Periode: van 27 juni t/m 4 september 2012.

Afgelegde afstand: 3200 km, waarvan 2000 km onverharde wegen.

Aankomst in Hjerkin (N)

Vliegtuig en trein brengen mij naar Hjerkin in Noorwegen, dat op 1000 meter hoogte ligt. Dat heb ik slim gekozen, dan hoef ik de eerste fietsdagen namelijk alleen maar af te dalen!

Aangekomen op het station als eerste de fiets monteren, dan naar mijn eerste tentplek. Een toffe camping met mooie fietsroutes en prima viswater.

Nu nog de heimwee zien weg te werken Een rot gevoel, waar ik altijd last van heb.

Muskusossen

De volgende dag op zoek naar muskusossen op de 'Dovrefjell'. Om er te komen moet ik een stukje over de E6 rijden.

De laatste keren met de fiets was in 1984 en 1985, toen heb ik twee keer den Store Styrkeproven (Trondheim-Oslo 540 km) gereden samen met Wim Hostede.

We zijn toen gestart in de Recordgroep. Wim won de eerste keer in een nieuw record. Tijd weet ik niet meer, maar het was net geen 40 km per uur. Ik moest de groep laten gaan op de Dovrefjell door loslopende spaken. Ik kwam toen in een andere groep terecht met allemaal topsporters. Het waren leden van de Noorse langlaufselectie en bekende schaatsers van toen. Het ging dan ook snoeihard. In het Gudbrandsdal constant 50 km per uur. Voor de rest viel het allemaal wel mee. Maar genoeg hier over.

Ik heb de Muskusossen al gauw gevonden na een tip van een gids. Opeens gesnuif en daar staat Herman (of was het Manfred) op nog geen 40 meter.

Natuurlijk veel te dichtbij, dus gevaarlijk. Het zijn er vier. Ik blijf doodstil staan en gelukkig is er niks aan de hand. Ik neem de veilige afstand van ongeveer 100 meter en loop een uurtje met die prachtige dieren mee.

Mijn plan

Mijn plan is om via Roros in Noorwegen naar Zweden te fietsen. Ik wil zo veel mogelijk 'wild' kamperen. Ik zal dan in totaal ook maar zeven camping's aandoen. Alleen om mijn wasje te doen en te badderen. Want stinken ga je wel hoor, al ruik je het zelf niet. Maar als je b.v. af staat te rekenen bij de 'Super' en diegene achter de kassa staart je aan en blijft staren, om dan vervolgens een halve meter naar achter te schuiven dan wordt het tijd voor een frisse duik!

Verlangzaming

Vanaf nu wordt een proces in werking gezet. "Verlangzaming" noem ik dat. Door de manier van het leven-van-nu. Uren, dagen en weken van intense stilte ... Dit alles doet het "verlangzamings-proces" op gang brengen. Nu heel eenvoudig en helder, goed voor jezelf zorgen. Kijken, vooral goed kijken, de alledaagse dingen ZIEN. Er al dan niet over nadenken, praten of zwijgen blijven hangen op die éne plek?

Alle haast en stress is nu heel ver weg. Niet zo zeer in de afstand en kilometers, maar vooral de tijd dat ik ermee in aanraking kom.

Deprimerend

Het is een slechte zomer in het hoge noorden, zo heb ik het nog nooit meegemaakt op mijn talloze reizen! Veel regendagen achter elkaar. Als je mensen (heel soms) tegenkom klagen ze erover.

Aangekomen in Zweden, weer hele dagen regen. Ik moet daar over de boomgrens, die op 900 meter ligt. Opeens rijd ik in een deprimerende grijze soep, uitzicht nul komma nul. Geen zicht, geen geluid. Alleen die vochtige

koude ondoordringbare mist. Het is nog ver naar de bewoonde wereld. Pas na 70 km een enkele nederzetting met een paar huizen. Er is geen mens te bekennen. Ik voel me alleen en verlaten en wordt overmand door zwaarmoedigheid en sombere gevoelens. Ik ben graag alleen, maar van deze zwaarmoedigheid heb ik nooit eerder last gehad. Integendeel, ik heb er doorgaans juist veerkracht aan kunnen ontnemen. De lange zware dag heeft in een paar uur dichte mist, alle openheid en veerkracht uit me gezogen. Ik probeer er verder niet bij stil te staan, want er staat me nog het nodige te wachten.

Wespennest

Een gevecht met een wespennest! En ook al ben ik 'uitgewoond', die strijd MOET ik winnen! Het nest bevindt zich in een doos met berkenschors aanmaakhout, in de eindelijk gevonden schuilhut. Ik denk lekker droog te zitten en ben al al begonnen een vuurtje te stoken. Ineens vallen ze vanuit de doos

aan! Gelukkig heb ik mijn regenpak en handschoenen nog aan. Ik moet alleen nog heel snel mijn gezicht beschermen. Dat kan met mijn losse fietsmouw + zonnebril, zo ben ik onbereikbaar voor ze. Ik maak een soort Molotov-cocktail en gooi die bij het nest. Daarna snel de brandende doos (nest met koningin) uit de hut naar buiten.... "LANG LEVE DE KONINGIN!" Na twee uur

heb ik het gevecht gewonnen, al blijven 'de soldaten' nog van alle kanten komen om hun koningin te beschermen. Dit duurt totdat het donker wordt. Dappere beestjes zijn het!

Hiep hiep HOERA! Mooi zo, ik kan rustig gaan slapen.

De volgende dag(en)

De gevoelens van somberheid zijn niet verdwenen in mijn slaap. Ik kleed me aan en zonder ontbijt stap ik op mijn fiets.

Even ben ik blij, als ik in de verte mensen zie lopen. Maar ik blijf de hele verdere dag ongelukkig, ook als ik weer in de drukte van mensen kom.

Een dag later fiets ik langs een rivier door een breed dal. Ik zit weer in Noorwegen en de zon is weer gaan schijnen. Ook de somberheid is weggetrokken uit mijn hoofd. Nog 10 dagen en dan huiswaarts, ik heb er zin in!

Ik kan weer genieten en wil ook mijn eigen visje weer vangen (wat aardig lukte!). Ik ben in Zuid Lapland, waar de mensen graag Samie's genoemd worden. Hier krijg ik nog een paar rendierbiefstukken van een vriendelijke Sami.

Muggen en knudjes

Ook doe ik nog 'wetenschappelijk onderzoek' naar muggen en knudjes. De laatste zijn hele kleine vliegjes, die overal gaan zitten en zelfs in je oren en neus kruipen. Daarbij bijten ze ook nog! Ik heb er spul tegen, gekregen van een Sami. Dat stonk zo erg; een soort teer! Al sta je een half uur onder de douche, je blijft stinken.

Muggen kunnen 7 km per uur vliegen. Maar er zijn beklimmingsroutes die ik niet harder kan dan 7 km. Toch schakelen en de 9 km halen, dan ben ik ze kwijt. Knudjes haken al af bij 3 km. Kom vooral niet te dicht bij de grond, want daar wonen die krenten. Ze hebben ook een hekel aan sigaren, dus paffen geblazen! De meeste last heb je vóór en na regen, dus vandaar dat ik er heel veel last van heb. In augustus zijn de meeste verdwenen.

Een tip:

Moet je je behoefte kwijt, zoek dan - zo mogelijk - het rendiermos op. Bereid het goed voor, ga zitten en haal alles onder je kont weg. Want het is zo raar als er niets te zien is waarvan je afscheid wilt nemen Na het wc-papier pak je een pluk rendiermos, daar kun je jezelf mee wassen. Dat mos is altijd vochtig, vandaar. Dan de boel bedekken

De beste tentplekken moet je altijd bij het water zoeken. Elke dag dus gewoon een duik nemen, zonder na te denken. Je kunt er hooguit een hartverzakking of -stilstand van krijgen en daar merk je niks van. Bovendien is het meestal een mooi plekje om je laatste adem uit te blazen, altijd beter dan een verpleeghuis.

Ik vraag me wel altijd af, waarom vissers van die lelijke camouflage kleding, petten en hoeden dragen? Kudde gedrag? Dat sombere groen, raar hoor! Daar moet toch wat beters op te verzinnen zijn met wat creativiteit!

En toen.....

Naar huis! Fiets demonteren en genoeg tijd om al die 9 weken te overdenken. Vanaf nu, geen onzekerheid om een slaapplek te vinden, waar ik mijn tentje kan opzetten.

Een aaneenschakeling van herinneringen. Met flitsen van toffe onbekende ontmoetingen en de gezellige babbels van bijzondere mensen, die ik heb leren kennen. Ook de mindere maar onvergetelijke momenten.

Deze reis heb ik me laten leiden door mijn gevoel. Ik had een richting, maar geen route. Geen dagplanningen, reserveringen, ik stopte en bleef wanneer het me uitkwam. Als ik zin had fietste ik tot laat in de avond.

Wat vooral in het eerste gedeelte van mijn reis makkelijk kon, omdat het niet donker wordt in Het Noorden.

Het was een reis om nooit te vergeten !

De steden en plaatsen waar ik ben geweest:

Aankomst vliegveld Oslo, daar de trein naar Hjerkin.

HJERKINN > FOLLDAL > ROROS > TUFSINGDALEN > TRYSIL in Noorwegen.

Toen > FULUFJELL > SARNA > IDRE > LJUNGDALEN > OOSTERSUND > VILHELMINA in Zweden.

Weer naar Noorwegen, richting TRONTHEIM- ROROS.

Vanuit Roros de trein naar het vliegveld van Oslo.

Leo

